

Området, der nu består af Prins Knuds Vej med bebyggelse, var oprindeligt udlagt som en del af den lovpligtige jordfordeling omkring landsbyen Vejlbj.

Vejlbj var mest beboet af bønder, der ikke var særligt interesserede i deres jorder på Fedet, idet området var lavtliggende, godt og sandet. I begyndelsen af **1800-tallet** begyndte de at sælge disse områder fra deres i øvrigt frugtbare lodder. Køberne var husmænd, kreaturhandlere og fiskere.

Området vedblev dog at være øde og uinteressant bortset fra nogle græssende køer. Befolkningstallet ved folketællingen i **1845** var heller ikke noget at prale af. I alt 805 beboere i hele Vejlbj Sogn. Som det ses på matrikelkortet tilhørte lod nr. 8 på dette tidspunkt en Chresten Jensen. Selv om området var nok så øde, blev det dog gennemskåret af en vej - Adelvej - der fulgte kystlinien blot 100 m fra vandkanten og gik til Egå. Den var dog på de tider for farlig at bevæge sig ad, dels på grund af overfald fra de såkaldte "Vejlbj-bøller", dels pga. mange skræmtudskridninger, så byfogden anbefalede vejen vest om Riisskoven mod Vejlbj (den senere Grenåvej) og ned ad det, der nu er Fortevej, hvis man ville ud til vandet.

Den første bebyggelse på Fedet var "Dåreanstalten" (Psykiatrisk Hospital) der blev opført **1849-51**. Stedet blev valgt på grund af den isolerede beliggenhed. men i virkeligheden var det Hospitalet der brød Fedets isolation, idet anlæggelsen af bedre adgangsveje til hospitalets store grund gjorde området mere attraktivt.

Samtidig opstod der en besynderlig dominoeffekt. Bønderne søgte med deres mange børn pga. industrialiseringen ind til byen for at overleve, men disse "bærme", og det hastigt voksende indbyggertal, medførte flere ulemper, herunder stinkende affald i gaderne, der fik de rigeste til at søge frisk luft uden for Århus. En koleraepidemi i **1853** satte også fut i tanken om frisk luft som et gode.

Den første der i **1871** flyttede ud i sin sommerresidens var Rådmand Henrik Bering Liisbjerg, der også havde en lukrativ "nebengeschäft" som brændevinsproducent. Området umiddelbart op til hospitalet blev snart et område for de rigeste, der i perioden **1900-1920** opførte nærmest små slotte på det, der benævnes "Strandvænget". De mindre rige måtte flytte længere nordpå i Fedet, hvor der blev opført knap så prangende sommerhuse med udsigt over vandet. Dette kunne lade sig gøre på grund af grosserer Aage Berg, der i **1907** havde opkøbt et meget stort område og nu - formentlig for at få lidt selskab til sit ensomme landsted - frasolgte udstykkede lodder for "10 øre pr. Kvadratalen sandjord", hvilket også efter datidens forhold var "ugens tilbud". Der kom hurtigt naboer til, og som ringe i vandet spredte nybyggerinteressen sig blandt middelstandsfolk i byen, og efterhånden skød sommerhusbeboelserne op som som paddehætte. Anlæggelsen af en cykelsti fra byen og til området ved vandet neden for Psykiatrisk Hospital i 1893

og anlæggelsen af Nordre Strandvej

i 1920-22 var også faktorer, der medvirkede til udflytningen.

Indtil år **1900** var der ingen stikvej til vandet i vores område. Først på matrikelkortet fra **1900-24** ses en vej i en bredde af 5,50 m gående fra Nordre Strandvej til vandet. Der ses på dette tidspunkt udstykket 13 parceller på siden mod byen, mens der på den anden side (i Prins Knuds Vejs protokol senere angivet som den nordligeside) kun var 2 udstykninger, 8 ai og 8 ba, mens resten var udlagt som det oprindelige lod 8 d. Af protokollen fremgår, at Prins Knuds Vej blev anlagt i **1910**, men at den var ganske ufarbar, hvorfor vejudvalget oprindeligt blev stiftet i november **1928** for at sætte skik på denne. Fra andre kilder kan det ses, at vejen oprindeligt hed "Ihlersvej" efter en tidligere fisker, men i **1929** blev vejen omdøbt til "Prins Knuds Vej" på privat initiativ, efter indhentet tilladelse fra den daværende Kronprins. Der var 10 stemmer for, 4 imod og 2 ugyldige. Efter oplysning fra nuværende beboere på vejen, skulle Prins Knud personligt have været til stede ved indvielsen. Det fremgår ikke hvorledes fisker Ihlers, der var lodsejer på vejen, stemte!! I det hele taget var kvarteret på det tidspunkt vildtvoksende uden central styring af bebyggelser eller anlæg, og mange "gør det selv hytter" skød op med bliktag o.l.. Først i **1929** blev der lavet en lokalplan for området.

I slutningen af 20'erne foregik der en sand folkevandring om sommeren til Fedet til stor gene for de fastboende, hvilket mange indlæg i aviserne fra den tid afslører. Ved Vejlbj Strand (Bellevue) talte man ligefrem om et "fluepapir", og den private busrute fra Bispetorv til Rolighedsvej, der blev igangsat i 1921, blev hurtigt landets mest rentable rute. Fra 1938 kørte linje 6 på denne rute. I **1932** var der 18 lodsejere på Prins Knuds Vej, herunder en fabrikant, en bogholder, en tømrer, en pastor, en sagfører, en købmand, en fisker, en murer, en smed og en handelsmand. Der var så sandelig muligheder for naturalieudveksling. På Matrikelkortet **1934 - 39** ses nu, at der er udstykket 21 parceller på "nordsiden" og at der er kommet 4 nye til på "sydsiden" ligesom vejarealet omfatter matriklen på nordsiden helt nede ved vandet ("hyggegrunden"). Der var således ved at være "fuldt hus" på Prins Knuds Vej, og til det årlige møde på Åkrogens restaurant på Prins Knuds Fødselsdag d. 27.juli **1939** var således mødt 40 deltagere, der afsendte et festtelegram til Prinsen.